

יום עבודה של קצין נמוך

(מתוך נסיונה של יחידה אחת)

יש לראות כמוטעים גם את האורח-הראשון הנ"ל של עבודת-קצינים, וגם את זה השני.

למען יוכל הקצין להקצות את זמנו תוך תועלת מכסי מלית לענין, עליו לערוך, דרך שיטה, תכנית-אישית לעצמו. דבר זה ילמדו להוקיר כל שעה, יאפשר לו את הניצול התכליתי ביותר של עתות-השירות שלו, ומבחינות רבות יקל על עמלו. תכנית-אישית מחושבת היטב, "ממשעת" את הקצין, אינה מניחה לו לפורר את מאמציו, מסייעת להגשים פיקוח מלא על עבודתם של הכפופים לו ולהכיר את הצדדים החזקים והחלשים בהכנתה הקרבית של יחידת-המשנה שלו, להשפיע במועד הנכון על מהלך הלימודים.

אולם בכדי שיוכל לחלק את זמן עבודתו ולהקצותו באורח נכון, צריך הקצין לדעת את מצבה האמתי של ההכנה הקרבית והמדינית ביחידת-המשנה שלו, ולהשיג השגה ברורה את תפקידי-השעה העומדים לפניו על הפרק. כפי שהוכיח הנסיון, מוטב לערוך את התכנית-האישית למשך שבוע, ומתוך התאמה מוקפדת לטבלת אימוני הפלור-גה ועבודותיה, ללווה ההכנה הקרבית ולתכנית הפעולה התרבותית בתוך יחידת-המשנה.

התכנית-האישית חייבת להתאשר ע"י מפקד היחידה, לשם הדגמה — הבה ונתח כאן את נסיון עבודתם של שלושה קצינים.

הקצין בוצצקי עבד זמן רב ללא-תכנית. היה מופיע לשירות עם השכמה, מנהל אישית את ההתעמלות ובקורת-הבוקר של האנשים, הציוד והקסרקט, בהכנסו עקב כך אל תפקידי הסמלים והנמיכו את תעודתם ומעמדם, כמוריהם הישירים של החיילים. לאחר מכן היה יוצא עם יחידת-המשנה לאימונים, והיה נוכח בהם במשך 8 שעות. תוך כדי כך לא היה מציג בפני עצמו איוו מטרחה מוגדרת, דהיינו לא ניסח לעצמו בבהירות: מה הוא רוצה להשיג באמצעות נוכחותו באימונים. אחר כך, בדרך כלל, נהג להשיג על ניקוי כלי-הנשק והיה מכין אישית את ציוד העזר לאמוני יום-המחרת. רק בשעה מאוחרת בערב, כושל מעיפות, היה הולך מהקסרקט הביתה. ופנאי להתכונן לקראת השיעור הבא, שעליו לנהלו, כבר לא שרד לו. אין ספק כי תוך אורח עבודה כזה אין כלל לדבר על לימוד אישי עצמי.

הקצין הנמוך הנו דמות-היסוד בהכשרתם וחינוכם של חיילים וסמלים. בו, בראש וראשונה, תלויים איכותה של הכנתם הקרבית והמדינית, ליכודה הלוחם של יחידת-המשנה, ומצבה המשמעתית.

יכולתו של הקצין לתכנן את עתות-העבודה שלו, לנהוג חסכון תכליתי בהוצאתם, ממלאת תפקיד חשוב בהצלחת פתרונן של משימות אלו.

מצינים קצינים צעירים, החסרים הרגלי-מעשה מספיקים בפיקוד על יחידות-משנה, אשר מתקשים בתחילה לתכנן באורח נכון את זמן העבודה שלהם. יש ביניהם הסוברים כי אם נקבע בשביל הקצינים יום-עבודה בן שמונה שעות, הרי פרושו של דבר כי במשך כל אותו זמן עליהם להימצא במקום בו מתנהלים אמוני יחידות-המשנה שלהם — אחת היא, מי המנהל את הלימודים אותה שעה: הקציניכ עצמם או הסמלים הכפופים להם. הנכונה נקודת-השקפה כזאת? ודאי שלא! בהימצאו במשך יום-הלימודים כולו באימוני יחידת-המשנה שלו, לא יוכל הקצין להקיף את בעיות ההכנה לקרב, המשטר הפנימי, וכן חיי יחידת-המשנה שלו והתווי שלה. קצין כזה בא כרגיל לקסרקט לעת ההשכמה, והולך משם מאוחר בערב; והוא מנסה לעשות את הכל בעצמו. באופן שהוא "מחליף" כביכול, את הכפופים לו ועושה את מלאכתם הם — וע"י כך מונע מהם עצמאות וזומה. מתוך שהוא הופך להיות אפוטרופוס השוקע בקטנות — אין הוא מספיק לא להתכונן לקראת הלימודים שעליו לנהל ולא להכין כיאות את הכפופים לו למתן שיעוריהם הם. וכן יחסר לו הזמן לעבודה עצמית לשם העלאת רמת ידיעותיו עצמו, והוא חדל מראות את הליקויים שבהכנה-לקרב.

קצין כזה עובד מבלי תכלית מרכזית, ללא כל שיטה. הוא עוסק בשאלות ההכשרה הקרבית והמדינית של פקודו דיו באופן שטחי; ביחידת-משנה שלו נמוכה, כרגיל, רמת המשמעת והארגון, וממנו, יותר מכולם, נשמעות התלונות על חוסר-זמן.

ואלו קצינים אחרים סוברים כי באם לא הם, אישית, הגם המנהלים עתה את האימונים — הרי שאין להם כלל צורך להיות נוכחים בהם, שמא ידחקו ע"י כך מתפקידיהם את המפקדים הכפופים להם.

אולם מפקדים הממונים עליו עזרו לבוצצקי לארגן את יום עבודתו ולתכננו. אותותיו של דבר זה נראו מיד בכל פעולתו: התגברו אצלו הפיקוח על הכפופים לו והעזרה להם, צלתה איכות הלימודים ביחידת-המשנה, והופיע הזמן הפנוי לעבודה של עצמו.

באופן שונה לגמרי נהוג לארגן את עתות-העבודה שלו הקצין קאליסטי; הלז מקפיד לעבוד לפי תכנית, מוקיר כל רגע בשעות-השירות שלו.

הרי שני ימים בתכניתו של קאליסטי. ביום הראשון של אותו שבוע הוא הקצה את זמן-העבודה שלו באורח זה: 4 שעות ניהל את לימודי ההכשרה-הטקטית ביחידת-המשנה; שעה אחת התכונן לקראת הלימודים ההדרכתיים-מתודיים עם סמלי יחידת-המשנה; שעה אחת ניהל לימודים הדרכתיים-מתודיים עם הסמלים בסוגיות ההכשרה בת"ס וכיו"ב; שעה אחת הדרך הדרכתי-עזר את המפקדים הכפופים לו, כשהוא בוחן את מערכיהם ותקציריהם לקראת יום-האימונים הבא ומאשרם; 2 שעות הוא עוסק בהכנה-אישית אשר מהן: — שעה אחת 20 דקה עסק במילוי משימה אינדיבידואלית שהוטלה עליו, 20 דקה — בתרגילים גופניים, ו-20 דקה בטכניקת הקליעה מכלי-נשק האישי.

את יום-העבודה השני שלו הוא אירגן אחרת: שתי שעות הוא בחן את מצב-ההכשרה הגופנית באחת מיחידות-המשנה; שעה אחת עבד עם רב-הסמל בענין הכנת ציוד-העזר לאימונים הצפויים; במשך שעה סקר את כלי-הזין; שעה אחת הדרך את מפקדי-המשנה, בחן את מערכיהם ואישרם; שעה התכונן לקראת שיחה עם אנשי יחידת-המשנה, על הנושא: „לשמור על נשקך כעל בבת עיניך“ — ואח"כ נוכח בהצגת פעילותה האמנותית-העצמית של יחידת-המשנה.

אלה היו שיקוליו של אותו קצין, בהקצותו באורח זה את עתותיו של יום-עבודה: הכרחי לו להקדיש מדי יום 4-5 שעות לפיקוח על ההכנה הקרבית ולניהולה, ולהנהלת

הלימודים עם יחידות-המשנה ועם הסמלים; שעה-שעתיים — להתכוננות לקראת לימודים הדרכתיים-מתודיים עם הסמלים; שעה-שעתיים — להדרכת-עזר למפקדי-המשנה ול-בחנינת מערכיהם ואישרם; ושעה אחת — לבדיקת ציוד-העזר הנחוץ בשביל פרקי האימון הצפויים.

הנסיון הוכיח כי תכנון מעין זה מבטיח בשלמות את עבודתו התקינה של קצין, מאפשר לו להגשים את הפיקוח של מהלך הלימודים והכנת הסמלים והקצינים לקראתם, לעסוק בהכנת-האישית ולמלא את כל שאר המשימות שב-מסגרת שירותו.

אחרת מתכנן את יום-העבודה שלו הקצין קלימנקו. ביומו הראשון של שבוע הוא קצב זמנו באורח כדלקמן: 5 שעות — לאימונים עם המחלקה, בהתאם לטבלאות הפלוגה; 2 שעות להכנה לקראת לימודי יום-המחרת; שעה אחת לבחינת מצבו של הנשק ולעריכת ה„פעילות הכללית“ וניהולה, בהתאם לתכניתו של מפקד יחידת-המשנה.

ביום השני ניהל קלימנקו במשך 2 שעות את הלימודים המדיניים; 3 שעות — הדרך את יחידת-המשנה בשדה האימונים; שעה אחת שהה בשיעור-הדרכתו אצל מפקדו; שעה עסק בהכנת הסמלים לאימוני יום-המחרת; ושעה — התכונן אישית ללימודים שהיה צפוי לנהלם.

בהכלילנו את נסיונם של המתקדמים שבין המפקדים הגענו לידי המסקנה כי מפקד-מחלקה יכול לחלק את עתות-השירות שלו, נאמר, באופן הבא: — לא פחות מ-5 שעות להקדיש לניהולם של אימונים אישית, וכן לפיקוח עליהם שעה שהם מתנהלים בהדרכת הסמלים; 2 שעות — להכנה העצמית לקראת הלימודים בשיום-המחרת; ושעה אחת — להדרכת-עזר והדרכה מתודית לסמלים.

בסיכום, מהראוי לחזור ולהדגיש כי ארגונו הנכון של יום-העבודה אשר לקצין הוא המבטיח את איכותה הגבוהה של הכנת יחידות-המשנה לקרב. חובתו של כל קצין הנה: — לתכנן כיאות את זמן עבודתו.

מכתבים טקטים / סוף מעמוד 70

הרבה מכוולים בדרך — טבעיים, מלאכותיים ואש האויב לכל סוגיה; ככל שתהיה שדאי טוב, כן יגבר כשרונך להתגבר על אלה — כדי להגיע אל היעד, להלחם עליו, לכבוש ולהחזיק בו למרות כל אלה יחד.

שלך

לוחם

שלך — הקדם והרגו! הנשק האבטומטי שביד חבריך — מקם אותו כך שיתנו לך סיוע קרוב ביותר לפני ההסתערות ובמהלכה. רימון-העשן, שלמדת להשתמש בו, יעזור לך הרבה כדי להסתירך מתצפית האויב ולכן גם מאשו. כדי שלא יתאושש האויב, קיים עצמת-אש, עד שתסתער בכידון, ע"י ירייה-מהמתן, אל תאמין לאויב — בדוק אותו בכידון.